

skifte, især hvis valget af en anden operatør sker i rimelig tid før 2012.

- 2) Da det både før 2012 og efter 2012 af regeringen antages, at der vil være en højere produktion, hvis der sikres en ordentlig planlægning, vil der være gode økonomiske incitamenter til en sådan planlægning, uanset om den foregår i en situation, hvor den samme operatør fortsætter, eller det skal ske i et samarbejde mellem den nuværende og en ny operatør. Staten kan – jf. punkt 1 – presse på for at sikre et sådant samarbejde.
- 3) Endelig kan det forventes, at A.P. Møller – Mærsk og DUC på grund af deres forhåndskendskab vil stå stærkt til at vinde et eventuelt udbud. I den situation vil der heller ikke ske et produktionstab, særligt ikke hvis udbuddet gennemføres i god tid.

Der er således ingen grund til at tillægge spørgsmålet om et eventuelt operatørskifte så afgørende en betydning, som der gøres i regeringens argumentation for en aftale.

Man bruger argumenterne, som man vil

Kulbrinteskatten virker ikke, siger regeringen med god ret. Ifølge regeringen kommer der ikke penge ind fra kulbrinteskatten, fordi olieselskaberne uden en aftale kan investere sig ud af denne skat.

Samtidig siger regeringen, at uden en aftale vil investeringerne og produktionen af olie falde.

Det er indlysende, at begge udsagn ikke kan opfyldes på samme tid.

Investorerer selskaberne for at få kulbrinteskatten til at falde, vil produktionen stige, fordi en investering, der giver et afkast i form af større olieproduktion, naturligvis vil være mere fordelagtig end investeringer, der ikke medfører en større produktion.

Og produktionen vil vokse til mere, end det er forudsagt af regeringen, fordi den forventede produktion bygger på »almindelige« investeringer og ikke ekstrainvesteringer med henblik på at eliminere en kulbrinteskat.

Et forsøg på at investere sig ud af kulbrinteskatten vil derfor øge produktionen og dermed øge det overskud, der skal betales kulbrinteskat af. Men denne klare sammenhæng har regeringen ikke medtaget i beregningerne af aftalens konsekvenser.

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siunut var på tidspunktet for tillægsbetænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i tillægsbetænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i tillægsbetænkningen.

Kim Andersen (V) Ulrik Kragh (V) Lars Christian Lilleholt (V) Helga Moos (V)

Bodil Kornbek (KD) Aase D. Madsen (DF) fmd. Uno Larsson (DF) Helle Sjelle (KF)

Lars Barfoed (KF) Arne Toft (S) Erik Mortensen (S) Jan Trøjborg (S) Svend Auken (S)

Torben Hansen (S) Anne Grete Holmsgaard (SF) nfmnd. Martin Lidegaard (RV)

Keld Albrechtsen (EL)

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siunut havde ikke medlemmer i udvalget.